

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobkyně: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390
sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4

proti
žalované: **Česká kancelář pojistitelů**, IČO 70099618
sídlem Milevská 295/5, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Tschöplem
sídlem Pod Křížkem 428/4, 147 00 Praha 4

pro zaplacení 15 765 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. února 2019,
č. j. 15 C 208/2018-58,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení 4 936, 80 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu se žádostí o zaplacení 15 765 Kč s příslušenstvím (ad I) a uložil žalobkyni povinnost uhradit žalované na náhradu nákladů řízení 8 457,90 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta (ad II).
2. Rozhodl v řízení, v němž se žalobkyně domáhala zaplacení žalované částky s tvrzením, že představuje dlužné pojistné plnění v souvislosti s dopravní nehodou, která se stala dne 16. 7. 2015 na dálnici D11 ve směru jízdy na Hradec Králové v pravém jízdním pruhu, kdy řidič nákladního automobilu tov. zn. Mercedes Benz 970.08, reg. zn. xxx, Marcel V. narazil levou částí vozidla do

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Abrahámová.

pravé přední části vozidla tov. zn. Mercedes Atego, reg. zn. xxx, které řídil řidič Jiří K., který ve snaze vyhnout se dalšímu střetu, najel na levý okraj vozovky, kde levou částí vozidla narazil do středových svodidel. K opravě poškozených svodidel žalobkyně využila obchodní společnost PRETOL HB s.r.o., která provedla opravu svodidel a za dílo vyfakturovala daňovým dokladem č. 2150359 ze dne 3. 9. 2015 částku ve výši 46 272 Kč. V rámci likvidace pojistné události společnost Kooperativa pojišťovna a.s. uhradila na základě plné moci částku 30 507 Kč přímo zhotoviteli společnosti PRETOL HB, s.r.o. Zbývající rozdíl ve výši 15 765 Kč ze strany žalované z titulu plnění pojistitele nebyl uhrazen z důvodu ponížení pojistného plnění pro amortizaci.

3. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby. Učinila nesporným, že došlo k žalobkyní popsané dopravní nehodě, společnost PRETOL HB s.r.o. provedla opravu poškozených věcí a za opravu vystavila fakturu na částku 46 272 Kč. Kooperativa pojišťovna a.s. jako pověřený likvidátor poskytla plnění ve výši 30 507 Kč představující náhradu nákladů vynaložených na opravu poškozených svodidel. Žalovaná vznesla námitku promlčení, když uvedla, že nárok poškozené na plnění z garančního fondu se promlčuje podle úpravy promlčení nároku na pojistné plnění, přičemž právo na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti se promlčí nejpozději promlčením práva na náhradu škody nebo újmy, na kterou se pojištění vztahuje. Újma byla žalobkyní způsobena při dopravní nehodě dne 16. 7. 2015, kdy byl již znám i viník dopravní nehody – škůdce. Zákonná promlčení lhůta uplynula dnem 16. 7. 2018. Žaloba byla podána dne 17. 7. 2018. Žalovaná dále uvedla, že na svodidlech bylo patrné opotřebení původního materiálu, jehož míra byla stanovena na 88 % pro položky nového materiálu.
4. Soud I. stupně zjistil následující skutkový stav věci. Žalobkyně na základě rozhodnutí Ministerstva dopravy čj. 30/2016-410-PRIV/2 je povinna spravovat pozemní komunikace, provádět jejich údržbu a opravy, jak se podává ze zřizovací listiny žalobkyně ze dne 11. 12. 1996 a úplného znění zřizovací listiny žalobkyně ze dne 13. 7. 2016. Dne 16. 7. 2015 došlo na dálnici D11 v km 1,146 v katastru obce Praha k dopravní nehodě nákladního automobilu tov. zn. Mercedes Benz 970.08, reg. zn. xxx (SK), který řídil řidič Marcel V., a nákladního automobilu tov. zn. Mercedes Benz – Atego, reg. zn. xxx (CZ), který řídil řidič Jiří K., a to tak, že řidič V. při přejíždění z pravého jízdního pruhu do levého ohrozil a omezil řidiče K., řidič V. narazil levou zadní částí vozidla do pravé přední části vozidla řízeného řidičem K., který po odmrštění po nárazu ve snaze vyhnout se dalšímu střetu najel na levý okraj vozovky a narazil do středových svodidel, která byla poškozena, přičemž výše škody byla stanovena částkou 30 000 Kč. Dopravní nehodu zavinil řidič V., žalobkyně se o dopravní nehodě dozvěděla dne 16. 7. 2015. Poškozené svodidlo bylo 31 let staré. Žalobkyně si u společnosti PRETOL HB, s.r.o. objednala opravu svodidel po dopravní nehodě v km 1,146. Společnost PRETOL HB, s.r.o. dne 3. 9. 2015 žalobkyni předala opravená svodidla a fakturou č. 2150359 si za opravu svodidel vyfakturovala částku 46 272 Kč. Společnosti PRETOL HB, s.r.o. byla uhrazena částka 30 507 Kč po odečtení opotřebení ve výši 15 765 Kč. Dne 15. 10. 2015 společnost PRETOL HB s.r.o. požádala žalobkyni o proplacení částky ve výši 15 765 Kč, žalobkyně uhradila dne 29. 10. 2015 společnosti PRETOL HB, s.r.o. částku 15 765 Kč, následně vyzvala žalovanou k úhradě dlužné částky ve výši 15 765 Kč.
5. Soud I. stupně po citaci ust. § 6 odst. 1, odst. 2 písm. b/, § 9 odst. 1, § 24 odst. 2 písm. e/ zák. č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, § 610, § 620 odst. 1, 626 odst. 2, § 629 odst. 1, § 635 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dále jen „o. z.“ shledal důvodnou vznesenou námitku promlčení ze strany žalované. Právo poškozeného na plnění vůči pojistiteli škůdce nemá povahu nároku na náhradu škody, jedná se o originární právo založené zákonem č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla. Z dikce zákona vyplývá, že právo na pojistné plnění se promlčí okamžikem, kdy se promlčí právo na náhradu škody nebo újmy, která zakládá důvod k plnění pojistného. Nárok je totiž třeba uplatnit u soudu v době, kdy ještě běží obě promlčecí lhůty, tedy lhůta objektivní a v jejím rámci lhůta subjektivní. Nárok se promlčuje marným uplynutím jedné

z těchto lhůt, byť druhá promlčecí lhůta ještě běží. Za okolnosti rozhodné při náhradě škody je třeba považovat vědomost poškozeného o protiprávním jednání, osobě škůdce a o majetkové újmě určitého druhu a rozsahu. Žalobkyně se o škodě, jejím rozsahu i osobě, která způsobila škodu, dozvěděla dne 16. 7. 2015, tedy dne, kdy k předmětné dohodě došlo, což žalobkyně jednak výslovně uvedla při ústním jednání konaném dne 22. 2. 2019, jednak to vyplynulo z provedených důkazů. Promlčecí lhůta tedy uplynula dne 16. 7. 2018, žaloba proti žalované byla však až podána u soudu dne 17. 7. 2018, tedy po marném uplynutí tříleté promlčecí lhůty pro uplatnění nároku na škodu dle ust. § 626 o. z. a § 635 odst. 2 o. z. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“.

6. Proti rozsudku soudu I. stupně podala žalobkyně včasné odvolání. Namítla, že opírá svůj nárok na pojistné plnění ve výši nevyplacené amortizace. Podle ust. § 2969 odst. 2 o. z. při určení výše škody na věci kromě obvyklé ceny je třeba zohlednit i to, co poškozený musí k obnovení nebo nahrazení funkce účelně vynaložit. Žalobkyně namítá, že neoprávněně odečtená amortizace představuje účelně vynaložené náklady, které byly přiměřené a bylo nutno je vynaložit k uvedení svodidel do původního provozního, technického a funkčního stavu zajišťujícího bezpečnost provozu na pozemní komunikaci před poškozením. Odečtená amortizace rozhodně nepředstavuje zvýšení hodnoty svodidel (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 795/16). Obnovení původního majetku žalobkyně nebylo možné jinak než za použití nových náhradních dílů výměnou za poškozené díly, oprava svodidel byla tak provedena hospodárně, účelně a směřovala k odstranění následků škodné události (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 2221/07). Žalobkyně se neztotožňuje se závěrem soudu I. stupně stran hodnocení vznesené námitky promlčení. V této souvislosti poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 35 Co 236/2018, v němž odvolací soud dovodil, že u práv na pojistné plnění z jiného než životního pojištění se pro počátek běhu promlčecí lhůty uplatní § 626 o. z., promlčecí doba tak počne běžet za 1 rok po pojistné události. Tříletá promlčecí lhůta pro uplatnění práva na pojistné plnění neuběhne dříve než 3 roky + 1 rok od pojistné události. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí změnil, žalobě vyhověl a přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení, případně aby rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
7. Žalovaná ve vyjádření k odvolání vyvracela odvolací námitky a navrhl potvrzení napadeného rozhodnutí jako věcně správného. Dle ustanovení § 635 odst. 2 o. z. „*právo na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti se promlčí nejpozději promlčením práva na náhradu škody nebo újmy, na kterou se pojištění vztahuje.*“ Promlčecí lhůta práva na pojistné plnění je nově omezena tímto ustanovením. Počátek promlčecí lhůty práva poškozeného (na které odkazuje ustanovení § 635 odst. 2 o. z.) je dán dnem, kdy poškozený toto své právo mohl uplatnit poprvé. Podle ustanovení § 619 odst. 1 o. z. právo může být uplatněno poprvé, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla. Podle ustanovení § 620 o. z. platí, že okolnosti rozhodné pro počátek běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody zahrnují vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě. Délka subjektivní promlčecí lhůty je podle ustanovení § 629 odst. 1 o. z. tříletá. Zákonná tříletá promlčecí lhůta uplynula dnem 16. 7. 2018 a tímto dnem se promlčelo právo na náhradu škody proti přímému škůdci a stejně tak v kontextu § 635 odst. 2 o. z. právo na pojistné plnění z garančního fondu žalované. Zákonodárce tak oproti občanskému zákoníku č. 40/1964 Sb. sjednotil uplynutí promlčecích lhůt k plnění vyplývajících z jedné pojistné události, tj. promlčecí lhůtu k plnění pojistného z odpovědnosti a promlčecí lhůtu k plnění náhrady škody nebo jiné újmy. Z tohoto důvodu se nároky plynoucí z pojištění odpovědnosti promlčí nejpozději ve lhůtě, která je stanovena pro promlčení práva na náhradu škody nebo újmy, na kterou se pojištění vztahuje. Uvedené vyplývá z důvodové zprávy k občanskému zákoníku, rovněž tak z komentáře k danému ustanovení: „*právo na plnění z pojistného z odpovědnosti se promlčí v objektivní promlčecí lhůtě,*

keřerá uplyne nejpozději současně s promlčením práva na náhradu škody nebo jiné újmy, na kterou se pojištění vztahuje. Zákodárce určuje délku objektivní promlčecí lhůty odvozené od délky promlčecí lhůty práva na náhradu škody anebo újmy. Jejím uplynutím uplyne i objektivní promlčecí lhůta práva na pojistné plnění z pojištění této odpovědnosti“. Z toho vyplývá, že určení začátku plynutí objektivní promlčecí lhůty práva na plnění z pojištění odpovědnosti je irelevantní. Zjištěný rozsah věcné škody (tj. poškození, deformace svodidel), popsany v relaci o dopravní nehodě ze dne 16. 7. 2015 byl žalobkyni zřejmý s tím, že od tohoto okamžiku bylo možné objektivně vyčíslit vzniklou škodu v penězích. Žalovaná klade důraz na slovo „objektivně“, které znamená, že možnosti vyčíslit výši škody po zjištění jejího rozsahu dne 16. 7. 2015 nic nebránilo. Nutno uvést, že škoda nemusí být vyčíslena přesně, postačí i jen orientační (přibližná) znalost výše škody, jak vyplývá z ustálené judikatury (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3113/2011 nebo sp. zn. 25 Cdo 2917/2012). Žalovaná odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 18 Co 290/2018 a rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 35 Co 431/2018, který přehodnotil napříště svůj právní názor uvedený v rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 35 Co 236/2018, na který žalobkyně odkazuje.

8. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo dle ust. § 212 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
9. Podle ust. § 626 o. z. u práva na pojistné plnění počne promlčecí lhůta běžet za jeden rok od pojistné události. To platí i v případě, kdy poškozenému vzniklo přímé právo na pojistné plnění vůči pojistiteli, nebo v případě, kdy pojištěný uplatňuje vůči pojistiteli úhradu toho, co poškozenému poskytl při plnění povinnosti nahradit škodu nebo jinou újmu.
10. Podle ust. § 635 odst. 2 o. z. právo na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti se promlčí nejpozději promlčením práva na náhradu škody nebo újmy, na kterou se pojištění vztahuje.
11. Podle ust. § 620 odst. 1 o. z. okolnosti rozhodné pro počátek běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody zahrnují vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě. To platí obdobně i pro odčinění újmy.
12. Podle ust. § 629 odst. 1 o. z. promlčecí lhůta trvá tři roky.
13. Ustanovení § 635 odst. 2 o. z. podle něhož právo na pojistné plnění z odpovědnosti se promlčí nejpozději promlčením práva na náhradu škody nebo újmy, je vyjádřením zásady, že pojistné plnění nemá sloužit jako prostředek k obohacení se oprávněné osoby, ale výhradně jako zabezpečení ochrany před následky nahodilé pojistné události (§ 2761).
14. Žalobkyně uplatnila vůči žalované nárok na plnění z garančního fondu podle § 24 odst. 2 písm. e) zákona č. 168/1999 Sb., podle něž žalovaná poskytuje poškozenému plnění za újmu způsobenou provozem cizozemského vozidla, jehož řidiči nevzniká při provozu tohoto vozidla na území České republiky povinnost uzavřít hraniční pojištění. Uplatněný nárok má právní povahu nároku poškozeného na plnění z pojištění (§ 9, § 24 odst. 4 zákona č. 168/1999 Sb.), jehož promlčení se řídí ustanoveními občanského zákoníku o promlčení práva na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti.
15. U všech práv na pojistné plnění sice promlčecí lhůta počne běžet dle obecného ustanovení § 626 o. z. za jeden rok od pojistné události, avšak u práva na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti upravuje speciální ustanovení § 635 odst. 2 o. z. konec promlčecí lhůty tak, že právo se promlčí nejpozději promlčením práva poškozeného na náhradu škody proti pojištěnému. Je proto nutno vždy zjistit, kdy začaly běžet poškozenému lhůty k uplatnění práva na náhradu škody proti subjektu odpovědnému za škodu (dále zjednodušeně „škodce“), tj. jak lhůta subjektivní, tak lhůta objektivní. Uplynula-li poškozenému marně jedna z těchto promlčecích lhůt, promlčelo se poškozenému nejpozději k tomuto okamžiku i právo na pojistné plnění z odpovědnosti uplatnitelné proti pojistiteli, a to i za situace, kdy lhůta obecně stanovená v § 626 o. z. poškozenému dosud neuplynula. Pro závěr o nejzazším konci promlčecí lhůty k uplatnění

práva na plnění z pojištění odpovědnosti je proto v tomto případě nutno vždy určit počátek i konec subjektivní a objektivní lhůty k uplatnění práva na náhradu škody proti škůdci (jinými slovy stanovit, kdy mohl poškozený – obecně vzato – podat ještě včas žalobu na náhradu škody proti škůdci; po tomto okamžiku je i právo poškozeného na pojistné plnění *z pojištění odpovědnosti* škůdce v každém případě promlčeno, nedošlo-li k jeho promlčení již dříve podle ustanovení o promlčení práv na pojistné plnění).

16. V posuzovaném případě se žalobkyně o škodě, jejím rozsahu i osobě, která způsobila škodu, dozvěděla dne 16. 7. 2015. O škodě se poškozený dozví, jakmile zjistí skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody a orientačně její rozsah, a o odpovědné osobě se dozví, jakmile získá vědomost o skutkových okolnostech, na jejichž základě lze učinit závěr o osobě konkrétního škůdce. Nemusí přitom jít o zjištění, postačuje, aby skutkové okolnosti, kterými poškozený disponuje, byly způsobilé učinit závěr o tom, kdo odpovídá za škodu, která mu vznikla (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2917/2012). Promlčecí doba tak uplynula dne 16. 7. 2018, pokud byl žalobní návrh podán 17. 7. 2018, je uplatněné právo na pojistné plnění promlčeno.
17. S ohledem na výše uvedené se odvolací soud nezabýval věcnými námitkami vztahujícími se k nedůvodnosti krácení vyplaceného pojistného plnění.
18. Soud I. stupně správně rozhodl i o náhradě nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., žalovaná byla v řízení úspěšná, má tak právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení tvoří odměna za tři úkony právní služby po 1740 Kč dle ust. § 7, § 11 odst. 1 písm. a/, d/, g/ vyhl. č. 177/1966 Sb., tři náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhl., náhrada za promeškaný čas za zmařené jednání ve výši 870 Kč a 21 % DPH z odměny a náhrady hotových výdajů ve výši 1467, 90 Kč, celkem 8 457, 90 Kč.
19. S ohledem na výše uvedené odvolací soud rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný dle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.
20. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o. s. ř., žalovaná byla úspěšná i v této fázi řízení, náleží jí tak náhrada účelně vynaložených nákladů řízení, které tvoří odměna za dva úkony právní služby po 1740 Kč dle ust. § 7, § 11 odst. 1 písm. a/, g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., dvě náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhl. a 21 % DPH z odměny a náhrady hotových výdajů ve výši 856, 80 Kč, celkem 4 936, 80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.).

Praha 16. května 2019

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu